

Posudek diplomové práce:
MATĚJ ŘÍZEK - CIRKULACE

Matěj Řízek vytvořil postupně během studia několik pozoruhodných prací. Ty jsou ve své vývojové posloupnosti názornou ukázkou zrání studenta, tvůrce, umělce, který hledá, který opravdově tvoří.

Není takových mnoho a ani nevím, z čeho pramení takové zaujetí.

Pro svou závěrečnou prezentaci se rozhodl se svými spolužáky využít volné industriální prostory na Ponavě a jak ve své obhajobě popisuje, chtěl vytvořit dvě instalace. Jednu založenou na kontrastu přírodního a technicistního /rybník a jeho hladina - technické skleněné trubky/. Nevím přesně, co myslel slovem galerie a zda skleněná konstrukce měla být vymezením prostoru zmíněné galerie a kde vlastně měla být situována. Domnívám se však, že tyto dva zdánlivě protipóly měla propojit aktivně voda, a to nejen svou zrcadlící hladinou.

Druhá instalace je opět založena na kontrastu, a to i přesto, že prostor pro instalaci není přírodní. Je to dáno vlastnostmi skla a zažitým způsobem jeho vnímání a samozřejmě ošuntělostí industriálního prostředí, které v tomto stavu není daleko prostoru prázdného kravína. To je nakonec původním místem instalace skleněných trubek, kterými proudila životodárná tekutina hnána pulzerem vývěv od vemene do jímacích nádob a pak dále a dále.

Myslím, že právě první práce s trubicemi měla být o proudění, o cirkulaci vody. Stala se však meditační tichou a uzavřenou hladinou na stěnách ateliéru do roviny srovnaných trubek.

S podobným přístupem a nasazením ovšem bez vody a bez trubek se Matěj pustil do instalace "nekonečné smyčky" seskládané s akátových, ručně motorovou pilou řezaných desek zavěšovaných od stropu v malé americe /náš tradiční výstavní prostor/. Před tím a potom ještě několikrát prověřoval technické, konstrukční a estetické možnosti skleněných trubek v různém prostředí. /Slavkov - sklepení zámku, Praha - mezinárodní soutěžní výstava studentů sklářů, Brno - prezentace FaVU/

Současná instalace má svou logiku, kontinuitu v hledání, patřičné zanícení tvůrce odhodlaného najít tu optimální kombinaci pro tento konkrétní prostor.

Předcházelo ji osmdesát návrhů, osmdesát variant modýlků různých sestav na stejné téma dokumentovaných na klasický inverzní film. Projekce diapozitivů je součástí instalace a nekonečná smyčka, neboli pořád dokola, možná nahrazuje plynutí, koloběh vody jednoho skupenství.

Definitivní instalací je oproti původnímu instalačnímu záměru vnesení jedné ze zkoušených konstrukčních variant do zvoleného prostoru bývalé fabriky. Je to promyšlená prostorová hra plná promyšleného napětí a křehkosti, kterou vyzkouší vánek /průvan/.

Návrh hodnocení: A